

РЕШЕНИЕ

№ 7302

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3200** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Д. С. А., чрез пълномощник адв. Т., срещу Заповед № 18-1994/22.02.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С., с която е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-138/24.07.2017г. на ИД на АГКК, засягащо имот с идентификатор 68134.704.311. Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради несъответствие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения.

Заповед № 18-1994/22.02.2019г. на началника на СГКК С. е оспорена и от Г. В. Х., чрез адв. Д., като жалбата е приета за съвместно разглеждане на основание чл. 213 и 126 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. По същество твърденията са, че оспорената заповед противоречи на решение № 16/10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС, с което е признато за установено, че Г. В. Х., В. Ю. Х. и К. С. Х. са собственици на поземлен имот с площ 9500 кв.м., съставляващ част от имот пл. № 311 от КП на [населено място], м. „Студентски град-4км“ и част от УПИ II – „за Л. Р и озеленяване“ от кв. 17 по РП на [населено място], м. „Комплекс БАН IV-ти км“, находящ се в [населено място], [улица].

В съдебно заседание Д. С. А., чрез адв. Г., моли за уважаване на жалбата и претендира

разноски по делото. Допълнителни съображения развива в представени писмени бележки.

Оспорващият Г. В. Х., чрез адв. Д., моли за отмяна на Заповед № 18-1994/22.02.2019г. и претендира разноски по делото. Представя писмени бележки.

Ответникът – началник на Службата по геодезия, картография и кадастър С., за съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. С представянето на административната преписка е ангажирано становище за недопустимост, неоснователност и недоказаност на жалбите.

Заинтересованите страни К. С. Х. Шилинг, Е. К. П. и В. У. Х. Шилинг поддържат жалбите на заявените основания.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв. П., моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 16/10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС е признато за установено по отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК], че Г. В. Х., С. Х., В. У. Х.-Шилинг, К. С. Х. Шилинг, О. Х., Д. С. А., М. Б., М. Л., К. К. С. и Е. К. П. са собственици на поземлен имот с площ от 9500 кв.м., съставляващ част от имот пл. № 311 от кадастралния план на [населено място], м. „Студентски град – 4 км“ и част от УПИ II „за Л. Р и озеленяване“ от кв. 17 по регулационния план на [населено място], м. „Комплекс БАН – 4 км“, находящ се в [населено място], [улица], която част е очертана с оранжев контур на скицата на л. 367 от делото /л. 62 от настоящото дело/ и е означена в легендата като „линии на възстановената част от имот пл. 311“, която скица, приподписана от съда, съставлява неразделна част от решението.

Със същото решение, на основание чл. 108 от ЗС е осъдено [фирма] да предаде на горепосочените лица владението върху описания поземлен имот с изключение на намиращите се в него сгради, означени на скицата на л. 367 от делото с номера 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 и 15 и прилежащите към тях площи, оцветени на същата скица в жълт цвят и означени в легендата като „площи за достъп и обслужване на съществуващите сгради“.

По делото е приложен нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 29, том I, рег. № 696, дело № 28/2016г., съгласно който [фирма] е придобило собствеността на недвижими имоти, подробно описани в букви А, Б, В и Г, сред които и УПИ II /по б. А/ по регулационния план на [населено място], местност „БАН-IVKM“, образуван от поземлени имоти с пл. №№ 311 и 313 от кв. 17 по плана на [населено място], м. „БАН-IVKM“, находящ се в [населено място], район „С.“, [улица], целият с площ по документ за собственост от 15 232 кв.м и с площ по скица от 15 142 кв.м, заедно с всички подобрения и приращения в гореописания имот, изброени по б. „а-й“.

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх. № 01-7333/08.01.2018г. от [фирма] за изменение на КККР за ПИ 68134.704.311 и сгради в него, състоящо се в отстраняване на непълноти или грешки или ЯФГ. Видно от приложената обяснителна записка към проекта /л. 68 от делото/, целта на изменението е отразяване на сградите, описани в решение № 16/10.05.2017г. на ВКС, и на поземлени имоти, съответстващи на части от УПИ II, кв. 17, м. „Комплекс

БАН-IVкм“, по границите на имот пл. № 311 съгласно решение № 16/10.05.2017г. на ВКС. Изменението се състои в отразяване на ПИ с проектни идентификатори 68134.704.667 и 68134.704.669 и сгради 68134.704.668.1, 68134.704.667.7, 68134.704.668.8, 68134.704.668.13 и 68124.704.668.14. Изменението е заявено на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 /отстраняване на непълноти или грешки/ и във връзка с чл. 53, т. 1 от ЗКИР – изменение на КРНИ при изпълнение на влязло в сила съдебно решение /решение № 16 от 10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС/. Впоследствие е внесен коригиран проект /април 2018г., л. 49 и сл./, в обхвата на който е отпаднала сграда с проектен идентификатор 68134.704.668.1, включена в проекта от м. януари 2018г.

На основание чл. 26, ал. 1 от АПК е изготвено уведомление изх. № 24-28723/12.12.2018г. до заинтересованите лица, сред които и двамата жалбоподатели, за започналото производство пред началника на СГКК-С.. Уведомлението е изпратено до Е. К. П., Д. С. А. и Г. В. Х. с препоръчани пратки, които са се върнали в цялост с отбелязване „непотърсена“/“отсъства“.

Впоследствие е изготвено ново уведомление по чл. 26, ал. 1 от АПК с изх. № 1986/17.01.2019г. до заинтересованите лица, но по преписката няма данни, че същото е съобщено на адресатите.

Издадена е Заповед № 18-1994/22.02.2019г., с която на основание чл. 54, ал. 4 във вр. с чл. 54, ал. 1 и чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР е одобрено изменението в КККР, одобрена със Заповед № РД-18-138/24.07.2017г. на ИД на АГКК, състоящо се в:

Нанасяне на поземлени имоти с проектни идентификатори 68134.704.667 и 68134.704.669 в съответствие с частите от УПИ II, кв. 17 по регулационен план на м. „Комплекс БАН IV-ти км“, попадащи извън имота, описан в Решение № 16/10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС, коригиране контура на сгради с идентификатори 68134.704.311.7 и 68134.704.311.8, съгласно представен документ за собственост.

Нанасяне на нови обекти в КККР:

Поземлен имот с идентификатор 68134.704.667 с площ от 1533 кв.м., начин на трайно ползване - за друг вид производствен, складов обект, собственост на [фирма].

Нанасяне на ПИ с идентификатор 68134.704.668 с площ от 9498 кв.м., начин на трайно ползване - за друг вид производствен, складов обект, собственост на Г. В. Х., С. Х., В. У. Х.-Шилинг, К. С. Х. Шилинг, О. Х., Д. С. А., М. Б., М. Л., К. К. С. и Е. К. П..

Нанасяне на ПИ с идентификатор 68134.704.669, с площ от 4100 кв.м., начин на трайно ползване - за друг вид производствен, складов обект, собственост на [фирма].

Нанасяне на сграда с идентификатор 68134.704.667.7 с площ от 214 кв.м., предназначение: складова база, склад; сграда с идентификатор 68134.704.668.8 с площ от 104 кв. м., с предназначение: хангар, депо; сграда с идентификатор 68134.704.668.13, с площ от 107 кв.м., с предназначение: складова база, склад; сграда с идентификатор 68134.704.668.14, с площ от 32 кв.м., с предназначение: складова база, склад.

Със същата заповед са заличени обекти от КККР, както следва: поземлен имот с идентификатор 68134.704.311, с площ от 15142 кв.м., начин на трайно ползване: за друг вид производствен, складов обект, собственост на [фирма].

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са назначени и приети първоначална и повторна съдебно-технически експертизи. Съдът кредитира заключенията на в.л. инж. Добриня Ч. и инж. Т. А. изцяло като компетентни и

обективни. Според в.л. инж. Ч. със съдебното решение е установено местоположението на имотните граници, които следва да се отразят в КККР. „Сборната схема“ на вещите лица от гр. дело на ВКС отразява свободната за възстановяване площ от 9500 кв.м. Налице е разлика в допустимите отклонения, доколкото проектен имот 68134.704.668 е с площ от 9498 кв.м. В оспорената Заповед № 18-1994/22.02.2019г. кадастралната карта отразява вярно очертанията на сградите, така както са изградени и заснети от място от [фирма]. Отклоненията се дължат на начина на измерване от ЗРКП/2000г., изработен в графичен вид. В „Сборната схема“ всички площи са определени по графичен начин. При съвместяване на плановете се установява геометрично несъответствие. Сгради 7 и 10 са приплъзнати на запад и попадат в съседни имоти 667 и 669.

Според заключението на в.л. инж. А. нанесеният със Заповед № 18-1994/22.02.2019г. нов обект - поземлен имот с идентификатор 68134.704.668 е идентичен с имота, описан в Решение № 16/10.05.2017г. по гр.д.№ 4999/2015г. на ВКС.

При съпоставяне на показаните в скицата към съдебното решение сгради и новонанесените с обжалваната заповед сгради се установява следното:

- източната част на новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.667.7 съответства на сграда № 10 от скицата към съдебното решение, а западната част от същата сграда, попадаща извън имота от съдебното решение, не фигурира в скицата към съдебното решение;
- новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.668.8 е разположена на мястото на сграда № 11 от скицата към съдебното решение, но е с различни очертания и е по-голяма площ;
- новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.668.13 не е показана на скицата към съдебното решение; площта, върху която е разположена, е показана на скицата като застроена, но няма нанесен контур на сграда;
- новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.668.14 съответства на сграда № 12 от скицата към съдебното решение.

При извършването на огледа на място СТЕ констатира, че нанесените в КККР преди обжалването изменение сгради с идентификатори 68134.704.668.7 и 68134.704.668.8 не съответстват на съществуващите на място към момента на огледа.

Нанасяната с изменението на КККР нова сграда с идентификатор 68134.704.668.13 представлява метална конструкция, в която са разположени два метални резервоара, поставени на бетонни основи.

С предложеното изменение на КККР, сгради с идентификатори 68134.704.668.7, 68134.704.668.8, 68134.704.668.13 и 68134.704.668.14 се нанасят въз основа на извършено геодезическо заснемане.

От извършения оглед на място се установява, че очертанията на нанесените със Заповед № 18-1994/22.02.2019г. нови обекти - сгради са идентични със съществуващите на място обекти.

Действащ регулационен план, одобрен с Решение № 14 по Протокол № 18/13.11.2000 г. (л. 253 от делото). От същия план се установява следното:

- сграда с идентификатор 68134.704.667.7 - в плана е нанесена масивна сграда с по-малка площ, представляваща източната част на новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.667.7;
- сграда с идентификатор 68134.704.668.8 - в плана са нанесени две долепени сгради - паянтова и масивна, чиито общи контури представляват част от новонанесената

сграда с идентификатор 68134.704.668.8;

- сграда с идентификатор 68134.704.668.13 - в плана е нанесена масивна сграда със същите очертания;

- сграда с идентификатор 68134.704.668.14 - в плана е нанесена масивна сграда със същите очертания;

Според кадастрален план, поддържан в цифров вид от [фирма] до одобряването на КККР:

- сграда с идентификатор 68134.704.667.7 - в плана е нанесена масивна сграда с по-малка площ, представляваща източната част на новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.667.7, както в регулационния план;

- сграда с идентификатор 68134.704.668.8 - в плана са нанесени две долепени сгради - паянтова и масивна, чиито общи контури представляват южната част на новонанесената сграда с идентификатор 68134.704.668.8, както в регулационния план;

- сграда с идентификатор 68134.704.668.13 - в плана няма нанесена сграда;

- сграда с идентификатор 68134.704.668.14 - в плана е нанесена масивна сграда със същите очертания, както в регулационния план;

Показаните в скицата - сборна схема М 1/1000, представляваща неразделна част от съдебното решение (стр. 62 от делото) сгради съответстват на данните от кадастралния план, поддържан в цифров вид.

Видно от текста на обжалваната заповед, за нанасяните нови сгради не са записани данни за собственост, тъй като за същите не е представен документ за собственост.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбите са допустими. Подадени са срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, от заинтересовани лица по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР, при наличие на правен интерес. Жалбите са подадени в преклузивния срок за оспорване.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Заповед № 18-1994/22.02.2019г. е постановена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗКИР.

Оспорената заповед обаче е издадена при съществено нарушение на изискванията за форма на акта и на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота, като заповедта се придружава от скица-проект.

В оспорената заповед са цитирани две такива скици – скица-проект № 15-929924/12.12.2018г. и № 15-930000/12.12.2018г. Според обясненията на ответника, дадени в съпроводителното писмо по адм. д. № 3632/2019г. /л. 4/, поради техническа грешка в първата скица-проект не фигурират някои от проектните точки и проектни координати, поради което е генерирана последваща скица-проект № 15-930000/12.12.2018г., въз основа на която е издадена процесната заповед. Независимо от това, и в двете скици-проект изменението в КККР се състои в заличаване на ПИ с идентификатор 68134.704.311 и сгради с идентификатори с последни номера 1-12, находящи се в ПИ 68134.704.311 и нанасяне на нови обекти в КККР: ПИ с проектни идентификатори 68134.704.669, 68134.704.668, 68134.704.667 и четиринадесет /14/ сгради с последни идентификатори с номера 1-14, принадлежащи към ПИ с идентификатор 68134.704.667 /сграда с идентификатор 68134.704.667.7/, ПИ

с идентификатор 68134.704.669 /сграда с идентификатор 68134.704.669.10/, а останалите дванадесет /12/ сгради принадлежат към ПИ 68134.704.668.

С оспорената заповед е одобрено изменението в КККР и съгласно цитираните скици-проект, но като резултат изменението не съответства на скиците-проект, нито досежно заличените обекти на кадастъра, нито досежно нанесените нови обекти. Със заповедта е заличен само ПИ 68134.704.311, но не и сградите, находящи се в него. Освен това са нанесени нови обекти, а именно: ПИ с проектни идентификатори 68134.704.669, 68134.704.668, 68134.704.667 и четири сгради с проектни идентификатори 68134.704.667.7, 68134.704.668.8, 68134.704.668.13 и 68134.704.668.14, докато в скиците-проект са нанесени още десет сгради, освен гореизброените четири.

Отделно от това, в обстоятелствената част на заповедта е посочено, че изменението се състои в нанасяне на ПИ с проектни идентификатори 68134.704.667 и 68134.704.669 в съответствие с частите от УПИ II, кв. 17 по регулационен план на м. „Комплекс БАН IV-ти км“, попадащи извън имота, описан в Решение № 16/10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС и коригиране контура на сгради с идентификатори 68134.704.311.7 и 68134.704.311.8, съгласно представен документ за собственост. На практика обаче със заповедта е одобрено изменение в КККР, при което е нанесен и нов ПИ 68134.704.668, както и сгради с нови идентификатори 68134.704.667.7, 68134.704.668.8, 68134.704.668.13 и 68134.704.668.14.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР – изменение в КККР поради отстраняване на непълноти или грешки. Измененията в КККР при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на СГКК, като заповедта се придружава от скица-проект. Следователно скицата-проект е неразделна част от заповедта и отразява графически одобреното изменение в КККР. Ето защо следва да е налице пълно съответствие между текстовата част на заповедта по чл. 54, ал. 4 от ЗКИР и нейния графичен израз, обективиран в скицата-проект. Всяко несъответствие и противоречие между текстовата и графичната част на процедираното изменение прави невъзможно да се установи каква е била действителната воля на органа и какво всъщност изменение в КККР е одобрено, което представлява съществен порок във формата на акта.

На следващо място, при издаване на оспорената заповед е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в следното: Не е спорно по делото, че двамата жалбоподатели имат качеството на „заинтересовани лица“ по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР. По преписката обаче не са налице доказателства, че същите са надлежно уведомени за започналото производство по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК.

Действително ответникът е изготвил две уведомления по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК до всички заинтересовани лица. Първото уведомление изх. № 24-28723/12.12.2018г. е изпратено до три от заинтересованите лица, сред които и жалбоподателите, с препоръчани пратки, но същите са се върнати в цялост с отбелязване „непотърсена“/“отсъства“. Очевидно ответникът е приел, че заинтересованите лица не са надлежно уведомени за започналото производство, тъй като впоследствие е изготвил ново уведомление по чл. 26, ал. 1 от АПК с изх. № 1986/17.01.2019г., но по преписката няма данни, че същото е съобщено на адресатите.

В случая е направен единствен, но неуспешен опит Д. А. и Г. Х. да бъдат уведомени за образуваното производство. Ответникът не е проявил необходимата активност да

уведоми своевременно заинтересованите лица, като при необходимост изпрати нови съобщения до тях. По този начин същите са лишени от всякакво участие в производството, с което са нарушени императивните разпоредби на чл. 26, ал. 1, чл. 34, ал. 1 и 3, чл. 35 от АПК. Още повече, по делото не са налице данни, че на сайта на СГКК С. са публикувани съобщения по чл. 61, ал. 3 от АПК /отм., но действала към момента на производството пред СГКК С./, касаещи Д. А. и Г. Х., или че такива съобщения са поставени на таблото за обявления на ответника. Неучастието на заинтересовани страни в производството по издаване на оспорения административен акт представлява и нарушение на основен принцип на административния процес, а именно принципа на равно участие на всички, чиито права са засегнати от акта – чл. 8 от АПК.

Според разпоредбата на чл. 168, ал. 4 АПК (в сила от 1.01.2019 г.) съществено нарушение на административнопроизводствените правила има при всички случаи, когато вследствие на нарушаване на задължението за уведомяване граждани или организации са били лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на индивидуален административен акт. Законодателят е приел, че нарушението е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на акта. Това е така, защото след като е било лишено от участие в производството по издаване на административния акт на заинтересованото лице не му е била дадена възможност да бъде изслушано и да представи доказателства за установяване на релевантните за случая факти. Задължението за изслушване е императивно и обезпечава равноправното участие на страните в производството, ведно със всички последици от това.

В допълнение на изложеното, оспорената заповед е постановена на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР – отстраняване на непълноти или грешки, но на практика е процедирано изменение по реда на чл. 53а, т. 2 от ЗКИР – при изпълнение на влязло в сила съдебно решение, с което е разрешен вещноправен спор, в която хипотеза не се издава заповед.

Производството по изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри е регламентирано в глава VI от ЗКИР. В разпоредбите на чл. 51 - 54в от ЗКИР са предвидени няколко възможни хипотези, в зависимост от фактическите и правни основания за исканото изменение.

С предвидената по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР процедура се цели да се установят реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на съгласие може да бъде преодоляна само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните. С оглед на това, в чл. 54, ал. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти въз основа на скица – проект след решаване на спора по съдебен ред.

Процедурата по чл. 53а, т. 1 от ЗКИР е във връзка с изпълнение на влязло в сила съдебно решение. В случая с Решение № 16/10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС е установено със сила на пресъдено нещо на кого принадлежи спорното право на собственост. ВКС е приел за установено, че настоящите жалбоподатели са съсобственици на поземлен имот с площ от 9500 кв.м., съставляващ част от имот с пл.

№ 311 от кадастралния план на [населено място], м. „Студентски град – 4 км“ и част от УПИ II „за Л. Р и озеленяване“, от кв. 17 по регулационния план на [населено място], м. „Комплекс БАН – 4 км.“, находящ се в [населено място], [улица], която част е очертана с оранжев контур на скицата на л. 367 от делото /л. 62/ и е означена в легендата като „линии на възстановената част от имот пл. 311“, която скица, приподписана от съда, съставлява неразделна част от решението.

В случая е налице съдебно решение, с което се установява собствеността върху имота, както и границите и площта на имота, обективирани в нарочна скица, неразделна част от решението.

Ето защо началникът на СГКК – С. е следвало да приложи процедурата по чл. 53а, т. 1 от ЗКИР и да отрази установеното от съда /нарочната скица, част от Решение № 16/10.05.2017г. по гр. д. № 4999/2015г. на ВКС/ в КККР, без да издава заповед по чл. 54, ал. 1 във вр. с чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. Смисълът на коментираното съдебно решение е именно това, че са съдебно установени границите на имота, неговите собственици, ограниченията на вещните права в имота /част 2 и 3 от диспозитива на решението/. В този смисъл в КККР следва да бъде отразено именно това, което е прието за установено от съда, без да се правят изменения или добавяния /СТЕ на в.л. А. за 68134.704.668.8 и 68134.704.668.13/, вкл. и на основания разлики между графичната подложка на ЗРКП/2000г. и цифровата кадастрална карта.

Оспорената заповед не е съобразена с влязлото в сила решение на ВКС. С процедирането изменение са нанесени сгради, които не фигурират в скицата към съдебното решение на ВКС, с което окончателно е решен спора за собственост по отношение на имота и сградите в него. Съгласно повторната СТЕ новонанесените сгради /показани с червен контур/ са четири броя - №№ 7, 8, 13 и 14, от които сграда 13 не фигурира в съдебното решение, а сгради 7 и 8 са с променени граници спрямо скицата към съдебното решение /стр. 3 от СТЕ/.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, но при съществени нарушения на изискванията за форма на акта, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и при несъобразяване с материалния закон. Делото следва да се върне като преписка на началника на СГКК – С. за процедиране съобразно дадените указания за тълкуване на закона в настоящото съдебно решение.

При този изход на делото основателни са претенциите на процесуалните представители на жалбоподателите. Същите следва да бъдат уважени, съобразно представените по делото списъци по чл. 80 от ГПК, както следва: на л. 296 е приложен списък с разноските на Г. В. Х., чрез адв. Д. в размер на 550 лева; на л. 297 е приложен списък с разноските на Д. С. А. в размер на 1200 лева, от които 700 адвокатски хонорар и 500 лева депозит за СТЕ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалби на Г. В. Х. и Д. С. А. Заповед № 18-1994/22.02.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С..

ВРЪЩА делото като преписка на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С. за ново произнасяне по заявление вх. № 01-7333/08.01.2018г. от [фирма]

съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Г. В. Х. ЕГН [ЕГН] сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляващи разноси по делото.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Д. С. А. ЕГН [ЕГН] сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева, представляващи разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: